

fra 7 til 10 Øre pr. kg fra 15. Oktober 1918. Jeg vil gerne spørge, med hvilken Motivering man foreslaar dette. Der er i og for sig ingen Motivering givet. De 7 Øre, som er den nuværende Afgift, vil være i Stand til at dække den forøgede Udgift, som Staten faar ved denne dobbelte Rationering fremfor ved Flæskerationeringen. Den Forhøjelse, som Flertallet her foreslaar, skal træde i Kraft ved Indbindingstiden, i Oktober Maaned, netop paa den Tid, da Udbudet er særlig stærkt, og der tilføres et stort Antal Kreaturer til Markederne, hvad Erfaringen har vist fra foregaaende Aar. At forhøje Afgiften med 3 Øre pr. kg er ganske det samme som et Prisfald af 3 Øre pr. kg, og det betyder, selv om man kun regner med en Eksport af 8 000 Stkr., ca. 100 000 Kr. pr. Uge i forøget Afgift, som Landbruget skal betale, eller ca. 5 Mill. Kr. regnet for et Aar. Paa den anden Side kan Prisen ifølge Flertallets Forslag falde med 10 Øre pr. Pund eller 20 Øre pr. kg, inden der er Tale om nogen Nedsættelse af Afgiften. Prisen kan falde med 20 Øre pr. kg, og dog opretholder man de 10 Øres Afgift pr. kg! Hertil kommer noget, som man ogsaa skal regne med i dette Forhold, nemlig at det store Udbud, som altid kommer om Efteraaret, ganske sikkert vil drage en skarpere Klassificering efter sig, saaledes at selv en eventuel Prisstigning nærmest vil blive paa Papiret. Dette har vi fra vor Side ikke kunnet gaa med til, vi mener at maatte gaa ud fra Priserne, saaledes som de er nu i 1918, og ikke fra Priserne, saaledes som de var i 1916. Derfor foreslaar vi, at naar Prisen falder, maa Afgiften nedsættes med tilsvarende Beløb. Efter vort Forslag vil et Prisfald — fra den nuværende Højde — af 7 Øre pr. kg helt ophæve Afgiften. For at illustrere, hvad det betyder, skal jeg nævne, hvorledes Sagen vil stille sig, hvis vi faar et Prisfald af 5 Øre pr. Pund eller 10 Øre pr. kg. Efter Flertallets Forslag maa vi altsaa først fradrage 10 Øre pr. kg i Prisfald, det er 320 000 Kr. pr. Uge, hertil kommer den Afgift, som fremdeles skal betales efter Flertallets Forslag; det er andre 10 Øre pr. kg, andre 320 000 Kr. pr. Uge eller i alt et Minus paa Landbrugets Konto af 640 000 Kr. pr. Uge. Efter Venstres Forslag vil Sagen derimod stille sig saaledes, med det samme Prisfald af 10 Øre pr. kg, at de 7 Øre pr. kg falder bort, og Landbrugets Tab bliver da kun 3 Øre pr. kg ugentlig eller 96 000 Kr. Altsaa efter Flertallets Forslag vil et Pris-

fald af 5 Øre pr. Pund betyde et ugentlig Tab for Landbruget af 640 000 Kr., medens det efter Venstres Forslag kun bliver 96 000 Kr. Vi har derfor ikke kunnet tiltræde Flertallets Forslag om at forhøje Afgiften fra den 15. Oktober, selv om der ingen Prisstigning sker. Sker der derimod ved den nu forestaaende Aftale i August en Prisforhøjelse af f. Eks. 20 Øre pr. kg, foreslaar de tre Partier, at Staten heraf skal have de 15 Øre, medens Producenterne, Landmændene, kun skal have de 5 Øre pr. kg eller 2½ Øre pr. Pund. Man vil altsaa efter Flertallets Forslag komme op paa en Afgift til Staten af 22 Øre pr. kg. Efter Venstres Mening er dette en ubillig Fordeling overfor Landbruget. Vi er gaaet saa vidt, at vi foreslaar, at Prisforhøjelsen skal deles lige, altsaa med Halvdelen til Staten og Halvdelen til Producenterne, hvorved Afgiften kun bliver 17 Øre pr. kg. Dette foreslaar vi navnlig under Hensyn til det, jeg nævnede før, at en Prisforhøjelse nu i Efteraaret let vil blive en Prisforhøjelse, der kun staaar paa Papiret, idet en skarpere Klassificering kan borttage den. Vi har altsaa ikke kunnet følge Flertallets Stilling, som faktisk vil betyde en Forhøjelse af Afgiften paa ca. ½ Mill. Kr. pr. Uge.

Venstres Udvalgsmedlemmer udtaler i Betænkningen, at denne Afgift, der bortfalder med denne Lovs Ophør den 15. Januar 1919, selvfølgelig ikke kan opkræves igen før efter Forhandling med Landbrugets Organisationer og Vedtagelse her paa Rigsdagen.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger om Spørgsmaalet vedrørende Betalingen af en Overpris for Kvæg til Hjemmeforbruget. Fra Venstres Side har vi i og for sig aldeles ikke ønsket fastsat en saadan Overpris, og det er ud fra den Betragtning, som Erfaringen har stadfæstet, at naar der er et stort Udbud af Kreaturer, vil det være muligt for Hjemmemarkedet at forsynes sig med en god Mellemvare til en Pris, der ligger betydeligt under Eksportprisen, medens det paa den anden Side, naar Udbudet er knapt og Kvaliteten daarligere, er i Hjemmemarkedets egen Interesse at have Lov til at betale den Overpris, som er nødvendig for at faa den bedste og under disse Omstændigheder forholdsvis billigste Kvalitet. Det var derfor et Udslag af Imødekommen fra vor Side, naar vi stillede det Forslag, der oprindeligt var fremsat fra den anden Side, om at begrænse Overprisen til 24 Øre pr. kg, men saa var